

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

1. ก๊าซเซอร์บอลิตที่ได้ออกจากการผลิตไบโอดีเซลมีร้อยละของก๊าซเซอร์บอล 70 เปอร์เซ็นต์ และร้อยละของต่างไฮเดียมไฮดรอกไซด์ (วัดในรูป Na_2O) 2.8 เปอร์เซ็นต์
2. สภาวะที่เหมาะสมในการทำปฏิกิริยาก๊าซเซอร์โไลซิสของก๊าซเซอร์บอลิตกับโซปาล์มสเดียนคือ ใช้สัดส่วนโมลระหว่างก๊าซเซอร์บอลิตต่อโซปาล์มสเดียน 2.5 ต่อ 1 อุณหภูมิทำปฏิกิริยา 200 องศาเซลเซียส เวลาทำปฏิกิริยา 20 นาที โดยควบคุมความเร็วรอบใบพัดที่ 200 รอบ/นาที ความดัน 26 ถึง 36 เซนติเมตรปรอท ไดโมโนไกลเซอร์ด์ ร้อยละโดยมวล 64 เปอร์เซ็นต์
3. สารผสมที่ผ่านการทำปฏิกิริยาก๊าซเซอร์โไลซิสจากสภาวะที่เหมาะสม เมื่อทำการลดอุณหภูมิจาก 200 องศาเซลเซียส เป็น 80 องศาเซลเซียส ภายในเวลา 10 นาที พบว่าไม่มีผลต่อการลดลงของโมโนไกลเซอร์ด์อันเนื่องมาจากปฏิกิริยาย้อนกลับมากนัก แต่ถ้าปล่อยให้สารผสมเย็นตัวตามธรรมชาติปริมาณโมโนไกลเซอร์ด์จะลดลงอย่างเห็นได้ชัด
4. การกำจัดก๊าสเซอร์บอลที่เหลือจากการทำปฏิกิริยาก๊าซเซอร์โไลซิส ทำโดยการเติมกรดไฮโดรคลอริก 37 เปอร์เซ็นต์ 1 มิลลิลิตรต่อสารผสม 100 กรัม สามารถทำให้ก๊าสเซอร์บอลแยกชั้นออกมาได้ หลังจากนั้นทำการล้างด้วยน้ำร้อนอีกครั้ง ก็สามารถล้างก๊าสเซอร์บอลที่ตกค้างได้อีก โดยปริมาณสารผสมที่ผ่านการล้างมีปริมาณก๊าสเซอร์บอลเหลืออยู่เพียง 0.13 เปอร์เซ็นต์
5. การตกผลึกสารผสมที่ผ่านการกำจัดก๊าสเซอร์บอลออกด้วยตัวทำละลาย Isooctane ใช้ความเข้มข้นสาร 20 กรัม/ตัวทำละลาย 100 มิลลิลิตร อุณหภูมิ 36 องศาเซลเซียส เวลา 8 ชั่วโมง สามารถทำให้ได้ความบริสุทธิ์ของโมโนไกลเซอร์ด์สูงถึง 85 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อนำสารไปตกผลึกซ้ำที่ 40 องศาเซลเซียส โดยให้ความเข้มข้นเดิม จะได้ความบริสุทธิ์ของโมโนไกลเซอร์ด์สูงถึง 99 เปอร์เซ็นต์
6. การคำนวณต้นทุนการผลิตจะคำนวณในส่วนของการทำปฏิกิริยาก๊าซเซอร์โไลซิส ถ้าไม่คำนวณในส่วนของต้นทุนจากเครื่องจักรอุปกรณ์แล้ว ต้นทุนส่วนใหญ่จะเป็นต้นทุนจากราคาวัตถุดิบคือ โซปาล์มสเดียน ในส่วนต้นทุนของก๊าสเซอร์บอลถือว่าไม่มีเพราะก๊าสเซอร์บอลิตได้มาจากกระบวนการผลิตไบโอดีเซล ผลจากการวิจัยพบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะผลิตโมโนไกลเซอร์ด์ในเชิงการค้าต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาในส่วนของปฏิกิริยาย้อนกลับหลังผ่านการทำปฏิกิริยากลิเซอโรไลซิสควรทำการศึกษาหาอัตราการลดลงของอุณหภูมิต่อเวลาว่ามีปริมาณเท่าไร
2. การศึกษาการตกผลึกโมโนกลีเซอไรด์ด้วยตัวทำละลาย Isooctane ในงานวิจัยนี้พบว่าสามารถทำให้ความเข้มข้นโมโนกลีเซอไรด์สูงขึ้นและสามารถแยกชนิดโมโนกลีเซอไรด์ออกมาได้ตามช่วงอุณหภูมิ แต่ยังไม่สามารถนำมาใช้ในการผลิตที่แท้จริงได้ จึงควรทำการศึกษาเพิ่มเพื่อให้ได้สภาวะการตกผลึกที่เหมาะสมต่อไป
3. โมโนกลีเซอไรด์ที่ได้ควรมีการทดสอบค่าต่างๆ ตามมาตรฐานของโมโนกลีเซอไรด์ในท้องตลาด เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบคุณภาพกันได้